

VU Research Portal

Molecular aspects of 5-Fluorouracil and Oxaliplatin activity

Noordhuis, P.

2010

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Noordhuis, P. (2010). *Molecular aspects of 5-Fluorouracil and Oxaliplatin activity*.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Dankwoord

Acknowledgements - Dankwoord

Dankwoord

November 1989 ben ik begonnen als researchanalist bij de biochemische farmacologie groep van het Klinisch Research laboratorium Inwendige geneeskunde en Oncologie in het VU medisch centrum. Kort daarvoor was ik opgebeld door Frits Peters met de vraag of ik nog steeds geïnteresseerd was in de vacature. Natuurlijk zei ik ja daar ik nog steeds opzoek was naar een baan. Nog niet helemaal fit vanwege de avond ervoor moest ik daarna toch nog even in mijn papieren duiken om te achterhalen wie die Frits Peters was en om wat voor vacature het nou eigenlijk ook al weer ging. Dat ik 21 jaar later in de zelfde groep zou gaan promoveren kon ik echt niet bevroeden. Het was per slot van rekening maar een aanstelling van een jaar.

Net als het maken van een zandmandala zoals op de cover van dit proefschrift is promoveren een proces waar vele mensen samenwerken en waar alle kleine zandkorreltjes van belang zijn voor het eindresultaat. Hoewel het schier onmogelijk is om iedereen te bedanken wil toch een aantal voor het voetlicht halen.

Allereerst wil ik mijn promotor Frits Peters en copromotor Cees van Groenigen bedanken. Beste Frits, jij hebt me 21 jaar geleden aangenomen en stond aan het begin van dit hele traject. We hebben het er verscheidene keren over gehad of ik niet zou willen promoveren. Ik heb dat altijd een beetje van me afgeschoven daar ik het naar mijn zin had en met de mogelijkheden die ik al die jaren heb gehad prima uit de voeten kon. Pas toen ik naar Noorwegen vertrok zijn we er serieus aan gaan werken en bij terugkomst in 2006 heb je me nog een jaar aangesteld om de resterende experimenten af te ronden. Ik heb het altijd zeer gewaardeerd dat je geloof in me hebt gehad en me deze gelegenheid hebt geboden. Ook van je optimistische kijk op, en interpretatie van behaalde resultaten heb ik veel geleerd. Daarnaast heb je altijd een neus gehad voor het binnenhalen van de juiste mensen die er samen voor gezorgd hebben dat er altijd een geweldige sfeer was waar iedereen zich thuis voelde. Het was echt een geweldige tijd. Beste Cees, de samenwerking met de kliniek had niet zonder jou inzet tot stand kunnen komen. De klinische studie naar 5-FU en leucovorin heeft geleid tot vele papers waaronder de eerste hoofdstukken van dit proefschrift. En zo het er naar uitziet zijn dit voorlopig niet de laatste. Hartelijk dank.

De leden van de leescommissie/promotiecommissie: professor Rik Schepers, professor Epie Boven, dr. Gerrit Jansen, dr. Gerrit Jan Schuurhuis, professor Yehuda Assaraf en professor Hans Joenje wil ik heel erg bedanken voor het beoordelen van dit manuscript. Beste Gerrit, jouw bijdrage aan dit proefschrift is vele male groter dan alleen de beoordeling ervan. Ik heb de samenwerking met jou, en ook Ietje, in de tijd op De Brug en 4Noord altijd als erg plezierig ervaren en je begeleiding erg stimulerend. Misschien dat we in de toekomst nog eens iets met CLL-1 en reuma

kunnen doen. Gerrit Jan, onze samenwerking dateert ook nog van de beginjaren op De Brug toen je nog volledig in de MDR zat in plaats van MRD. Ik had niet kunnen bedenken dat ook ik jaren later de overstap zou maken naar de Hematologie en onder jouw begeleiding aan CLL-1 zou gaan werken. Dear Yehuda, your involvement in my thesis is from the last 6 months. Thank you very much for your efforts to improve the oxaliplatin resistance paper. I hope that you enjoy your stay in the CCA this year and wish you a lot of success.

De grootste groep waar ik mee te maken heb gehad zijn natuurlijk alle mensen op het lab. Het zijn er in al die jaren zoveel geweest dat het bijna onmogelijk is om iedereen persoonlijk te bedanken. In 1989 waren we nog maar met heel weinig. Siena, Kees (altijd op pad met stikstof emmertje en in loopspas op slippers door het ziekenhuis), Yvonne en Jannette, Paolo, Jan en ook Jacqueline (toen nog student). Daarna werden het er snel meer. Iedereen heel erg bedankt voor de geweldige tijd op het lab en de vele dingen die we met zijn allen hebben ondernomen. Een aantal mensen wil ik toch nog apart noemen omdat die niet alleen op het lab belangrijk waren maar ook daar buiten en wat bovendien geleid heeft tot erg goede vriendschappen. Allereerst Kees natuurlijk. Kees, Wij zijn in dezelfde tijd begonnen en ik kan je rekenen tot mijn allerbeste vrienden van de afgelopen 20 jaar. We hebben op het lab ongeveer iedereen overleefd en heel veel beleefd zowel binnen als buiten het lab. Je vermissing in de Warmoesstraat of biertjes drinken bij "de jonge helden" (aanbellen met losse draadjes) etc staan me nog helder voor ogen. Het stond voor mij dan ook onomstotelijk vast dat je mijn paranymf moest worden en ik ben je heel dankbaar voor je vriendschap al die jaren. De periode met Karin, Anne-Marie, Simone, Baukelien, Andre, Jan Kees, Harold, Katelijn, Ietje, Lizzy, Daphne en Chiel was toch wel de gouden eeuw op het lab. Katelijn, ik zou graag nog een keer asperges eten in het Sarphati park of kipkluijjes bij Marion. Je vriendschap is altijd erg belangrijk voor me geweest en ik wens je het allerbeste toe voor de toekomst. Anne-Marie en Baukelien, jullie staan aan de wieg van YIDCF. Velen vragen zich nog steeds af wat dat nou allemaal was en hoe het inelkaar zat. Hopelijk gaan we weer eens onverwacht ergens uit eten met geestverwanten en zonder de gesponsorde hoge heren. Ook de bijbehorende YIDCF gazette met de onmisbare inzet van Jan-Kees en bijdrage van dokter Ab (Andre) en Jan Hendrik, zal ik nooit vergeten. Karin, je ging me voor als onderzoeksmedewerker. Ik heb je altijd zeer gewaardeerd en veel van je geleerd. Ietje, de gezelligheid bij jullie op 4Noord was alleen al reden genoeg om heel veel PCRs in te zetten. Harold en Chiel, de discussies met jullie zal ik nooit vergeten, of het nou op het lab was, in de trein of op promotiefeestjes. De ruit van de zuurkast werd altijd helemaal vol gekalkt met onze hypothesen en reactieschema's. Erg inspirerend en een periode waarin de samenwerking optimaal

was en de klok geen rol speelde. Ik zie al weer uit naar ons volgende maandelijks etentje in de stad. Daphne en Lizzy ook erg bedankt. Er was altijd wel een aanleiding te vinden om samen ergens een wat te drinken, of het nu voetbal was in de Tapmarin of vrijdagmiddag bij Marion. Hoewel niet van ons lab, hoort ook Ulbe bij deze groep. Beste Ulbe, net als Kees kan ik je rekenen tot mijn beste vrienden. We hebben zo ongeveer heel Amsterdam afgeschuimd met darten, poolbiljarten of gewoon voor de lol. Onvergetelijk was wel de keer dat je dacht wel bij het spoor te kunnen slapen toen je je huis niet in kon omdat ze geprobeerd hadden in te breken (dat lukte pas later). Tevens staat de reis naar Tibet nog als de dag van gisteren in mijn geheugen. Erg bedankt voor je vriendschap. Veel dank aan Veronique, Gijsbert, Willem, Judith, Frank, Auke, Adri, Nienke, Kasper, Irene, Elisa, Clara, Richard en Evelien voor jullie hulp en collegialiteit. Natuurlijk ook al mijn nieuwe collega's van de hematologie, bedankt voor jullie interesse.

Ook de groep vrienden van buiten de VU wil ik bedanken. Elke keer als ze vroegen hoe het er voor stond zei ik dat het erg opschoot en dat het einde in zicht was. In werkelijkheid ging er zo weer een jaartje overheen. Maar nu komt dat feestje er dan toch. Beste Leon, zowel in Amsterdam als in Oslo hebben we heel wat concerten bezocht en onze interesse in muziek kunnen delen. Heb het de laatste tijd helaas niet erg bijgehouden en dus erg op je tips geleund. Lekker relaxen in het Bislet-bad, hamburgers eten bij Collets, biertjes bij Teketopa of onze eerste trip naar de hut in Trysil met de hele club uit Nederland waren onvergetelijk. Zonder jou en Christina was het in Oslo een heel stuk minder leuk geweest. Bedankt dat je op deze speciale dag mijn paranimf wilde zijn. Ralph en Silvio ook heel erg bedankt voor alle gezellige avonden. Hoop jullie nu ook weer eens wat vaker te zien. Misschien kunnen we weer eens een trip naar Noorwegen organiseren in de toekomst. Huren we een grote hut en maken er opnieuw een feestje van. Het streepjes-systeem lijkt me niet meer nodig. Maar dat legt de professor wel uit. (Schoon)familie bedankt voor de jarenlange steun en medeleven.

Tot slot wordt het tijd om, net als met zandmandalas, de boel bij elkaar te veegen en te vieren dat het einde gewoon weer een nieuw begin is. Maar dit had allemaal niet gekund zonder de drie dames in mijn leven. Lieve Marjan, aan jou heb ik werkelijk alles te danken. Twaalf jaar geleden bleek een etentje op een balkon in Bourbon street het begin van een groot avontuur. Onze reizen en de jaren in Oslo waren fantastisch maar vallen in het niet bij de geboorte van onze meiden Malin en Ilse. De laatste vier jaren waren echt tropenjaren. Nu jij je opleiding tot KCer en ik mijn promotie heb afgerond kunnen we eindelijk nog meer gaan genieten met ons viertjes. Meiden ik hou van jullie.

